

दानियेलको पुस्तक - नम्बर उनान्नब्बे

अन्तिम दिनहरू र परमेश्वरको न्याय: भविष्यवाणीसम्बन्धी अन्तर्दृष्टिहरूको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-02-29

“अन्तिम दिनहरू” ले पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा न्यायको आरम्भ उद्घोषित भएको जनाउँछ, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा न्यायको समापन उद्घोषित हुन्छ। “अन्तिम दिनहरू” मा परमेश्वरका जनहरू परमेश्वरको न्याय घोषणा गर्न उठाइएका थिए, र छन्; तर परमेश्वरको न्यायका सन्देशवाहक हुनका लागि, तिमीले न्यायलाई बुझ्नै पर्छ। लाओडिसीय अद्भुतवादको एउटा प्रमुख विशेषता—विद्वान वर्ग होस् वा अशिक्षित वर्ग—यो हो कि तिनीहरू परमेश्वरको न्यायलाई जान्दैनन्। सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूभन्दा अझ विशेष रूपमा अन्तिम दिनहरूकै विषयमा सम्बोधन गर्छन्।

“प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नै समयको भन्दा हाम्रो समयको निम्ति अझ बढी बोले; त्यसैले तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुराहरू तिनीहरूलाई उदाहरणका रूपमा घटे; र ती हाम्रा चेतावनीका निम्ति लेखिएका हुन्, जसमाथि संसारका अन्तिम युगहरू आइपुगेका छन्।’ 1 Corinthians 10:11” Selected Messages, book 3, 338.

सबै अगमवक्ताहरू एक-अर्कासँग सहमत छन्, त्यसैले तिनीहरूका सबै अगमवाणीहरूले एउटै दृष्टान्त प्रस्तुत गरिरहेका छन्, र त्यो दृष्टान्त अन्तिम दिनहरूको हो, जुन न्यायका दिनहरू हुन्।

अनि अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन्। किनकि परमेश्वर अव्यवस्थाका कर्ता होइनन्, तर शान्तिका कर्ता हुनुहुन्छ, जस्तै सन्तहरूका सबै मण्डलीहरूमा हुन्छ। १ कोरिन्थी १४:३२, ३३।

इजकिएलको दर्शनमा, जो आठौँ अध्यायबाट आरम्भ हुन्छ, यरूशलेम परमेश्वरको मण्डली हो, अर्थात् अन्तिम दिनहरूमा लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली। इजकिएलका आठौँ र नवौँ अध्यायहरूले परमेश्वरको घरानाको न्यायको समापनमा आराधकहरूको दुई वर्ग पहिचान गर्छन्। एक वर्ग सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने ती पच्चीस वृद्ध पुरुषहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; तर मण्डली र देशमा गरिएका घृणित कामहरूका निम्ति शोक र विलाप गर्नेहरूले परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्छन्। एघारौँ अध्यायमा, इजकिएलको दर्शन सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने ती पच्चीस पुरुषहरूको दण्डको चित्रणलाई निरन्तरता दिन्छ।

यसबाहेक आत्माले मलाई उठायो र परमप्रभुको भवनको पूर्वतर्फ फर्केको पूर्व-द्वारसम्म ल्यायो; अनि हेर, द्वारको प्रवेशस्थानमा पच्चीस जना मानिस थिए; तिनीहरूका बीचमा मैले अजूरका छोरा याजान्याह र बनायाहका छोरा पलत्याहलाई, अर्थात् प्रजाका अगुवाहरूलाई, देखें। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसका छोरा, यी नै ती मानिसहरू हुन् जसले यस सहरमा दुष्ट योजना र कुटिल सल्लाह रक्छन्; जसले भन्छन्, ‘समय नजिक आएको छैन; घरहरू बनाऔं; यो सहर हाँडी हो, र हामी मासु हौं।’ यसकारण तिनीहरूको विरुद्धमा अगमवाणी गर; हे मानिसका छोरा, अगमवाणी गर।” तब परमप्रभुको आत्मा ममाथि आयो, र उहाँले मलाई भन्नुभयो, “बोल; परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हे इस्राएलको घराना, तिमीहरूले यसरी भनेका छौ; किनकि तिमीहरू प्रत्येकको मनमा उठ्ने कुराहरू म जान्दछु। तिमीहरूले यस सहरमा आफ्ना मारिएकाहरू धेरै बढाएका छौ, र यसका सडकहरू मारिएकाहरूले भरिदिएका छौ। यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तिमीहरूले यसको बीचमा लडाएर राखेका तिमीहरूकै मारिएकाहरू नै मासु हुन्, र यो सहर हाँडी हो; तर म तिमीहरूलाई यसको बीचबाट बाहिर निकाल्नेछु। तिमीहरूले तरवारसँग भय खाएका छौ; र म तिमीहरूमाथि तरवार ल्याउनेछु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। अनि म तिमीहरूलाई यसको बीचबाट बाहिर ल्याउनेछु, र परदेशीहरूको हातमा सुम्पिनेछु, र तिमीहरूको बीचमा न्यायका कामहरू गर्नेछु।” इजकिएल ११:१-९।

यरूशलेमलाई “भाँडो” भनेर चिनाइएको छ, र यरूशलेमका मानिसहरू त्यही भाँडोमा पकाउँदै गरेको “मासु” हुन्। एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा दुष्टहरूका विरुद्ध गरिने त्यो न्याय—जुन विनाशकारी हातहतियार हातमा लिएका स्वर्गदूतहरूद्वारा पूरा गरिन्छ (किनकि सिस्टर ह्याइटले भन्छिन् कि इजकिएल अध्याय नौको छाप लगाउने कार्य प्रकाश अध्याय सातको छाप लगाउने कार्यसँग एउटै हो)—यस सत्यलाई समेट्छ कि दुष्टहरूलाई यरूशलेमबाट हटाइन्छ। चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्थाको समयमा आत्मिक यरूशलेम शुद्ध पारिनेछ र सबै पर्वतहरूभन्दा माथि एउटा झण्डाको रूपमा उचालिनेछ।

अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुको भवनको पर्वत पर्वतहरूका शिखरमा स्थापित हुनेछ, र डाँडाहरूभन्दा उच्च पारिनेछ; अनि सबै जातिहरू त्यहीँतर्फ बगेर आउनेछन्। धेरै मानिसहरू जानेछन् र भन्नेछन्, आओ, हामी परमप्रभुको पर्वतमा, याकूबका परमेश्वरको भवनमा उक्लेर जाऔँ; अनि उहाँले हामीलाई आफ्ना मार्गहरूबारे शिक्षा दिनुहुनेछ, र हामी उहाँका बाटाहरूमा हिँड्नेछौँ; किनकि सियोनबाट व्यवस्था निस्केर जानेछ, र यरूशलेमबाट परमप्रभुको वचन। यशैया 2:2, 3।

रविवारको व्यवस्था लागू हुँदा यरूशलेमको निम्ति सम्पन्न हुने शुद्धीकरण भनेको लाओदिकीय अद्वेन्तीहरूलाई हटाइनु हो, जहाँ केवल फिलाडेल्फीय अद्वेन्तीहरू मात्र बाँकी रहन्छन्। त्यसपछि वैधानिक निगमीय संरचना समाप्त हुन्छ, किनकि सन् १८६३ मा बनाइएको वैधानिक व्यवस्थामा संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकार नै नियन्त्रणकारी सत्ता हो, र जब संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारले देशमाथि आइतबारको पालन लागू गराउँछ, तब सेभेन्थ-डे अद्वेन्ती चर्चको निगमीय संरचना या त कानूनी रूपमा विघटित हुन्छ, अथवा सम्भवतः यसको नाम कानूनी रूपमा सन्डे अद्वेन्ती चर्चको स्वरूपको कुनै नाममा परिवर्तन गरिन्छ।

जब विनाशकारी स्वर्गदूतहरूद्वारा यरूशलेमका दुष्टहरू कडाहबाट हटाइन्छन्, तब लाओडिकीया एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको अन्त हुन्छ, र फिलाडेल्फियाली आन्दोलन ध्वजास्वरूप उठाइने आत्मिक यरूशलेम बन्छ। मीका प्राचीन पुरुषहरूलाई सम्बोधन गर्छन्, जसलाई यशैयाले ज्योतिलाई अन्धकार र अन्धकारलाई ज्योति भन्ने ठट्यौला पुरुषहरू भन्छन्, र एउटा प्रश्नद्वारा प्राचीन पुरुषहरूले “न्याय” जान्नुपर्ने थियो भनी चिन्हित गर्छन्। उनीहरूले आफ्नो दर्शनको समय चिन्नुपर्ने थियो।

अनि मैले भनेँ, सुन, म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, हे याकूबका प्रधानहरू, र इस्राएलको घरानाका शासकहरू; के न्याय जान्नु तिमीहरूकै कर्तव्य होइन र? तिमीहरू असललाई घृणा गर्ने, र खराबलाई प्रेम गर्नेहरू हो; तिमीहरू तिनीहरूको छाला तिनीहरूबाट तानेर निकाल्ने, र तिनीहरूको हाडबाट तिनीहरूको मासु अलग गर्नेहरू हो; तिमीहरू मेरा प्रजाको मासु पनि खाने, र तिनीहरूको छाला तिनीहरूबाट उधिन्ने; तिमीहरू तिनीहरूका हाडहरू भाँच्ने, र भाँडोका लागि झैं तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्ने, र देगचाभित्रको मासुजस्तै काट्नेहरू हो। मीका ३:१-३।

परमेश्वरको अभिप्राय थियो, र अझै पनि उहाँकै अभिप्राय यही छ, कि उहाँका अन्तिम दिनका जनहरूले “न्याय बुझ्नुन्,” र न्याय कुनै एकल अवधारणा होइन। यो एक प्रगतिशील इतिहास हो, जसमा अनेक तत्त्वहरू र निश्चित चिन्हहरू छन्। यो एक भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि हो, जुन 1798 मा आरम्भ भयो, र सहस्राब्दीको अन्त्यसम्म निरन्तर रहन्छ। यो अनुसन्धानात्मक पनि हो र कार्यान्वयनात्मक पनि। यो पृथ्वी ग्रहमा कहिल्यै जीवित रहेका प्रत्येक मानिसमाथि सम्पन्न हुन्छ, र स्वर्गबाट निष्कासित गरिएका स्वर्गदूतहरूमाथि पनि। न्यायका अवधिहरू अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूका लागि अत्यावश्यक बोध हुन्, किनकि मीकाको प्रश्नको उत्तर हो, “हो, इस्राएलले न्याय बुझ्नुपर्छ।”

यर्मियाले पहिचान गराउँछन् कि अन्तिम दिनहरूका यरूशलेमका प्राचीन पुरुषहरूले “निरन्तर पतन” को परिपूर्ण परिणति प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई बद्दो विद्रोहका चार पुस्ताहरूले प्रतिनिर्देश गर्छन्, र जुन इजकिएल अध्याय आठका क्रमशः बद्दै जाने चार घृणित कामहरूद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा जनाइएको छ। यर्मियाले पहिचान गराउँछन् कि ती प्राचीन पुरुषहरू आत्मावादमा लिप्त छन्, किनकि तिनीहरू “सूर्य, चन्द्रमा, र सारा आकाशीय सेनालाई”

“पूजा” गर्छन्। उनले पहिचान गराउँछन् कि तिनीहरू “लड्नेछन्, र फेरि उठ्नेछैनन्,” किनकि “तिनीहरूले परमप्रभुको वचनलाई अस्वीकार गरेका छन्।” यी विशेषताहरूद्वारा यर्मियाले पहिचान गराउँछन् कि “यी मानिसहरूले परमप्रभुको न्यायलाई जान्दैनन्।”

“त्यस समयमा, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, यहूदाका राजाहरूका हड्डीहरू, तिनका प्रधानहरूका हड्डीहरू, पूजाहारीहरूका हड्डीहरू, अगमवक्ताहरूका हड्डीहरू, र यरूशलेमका बासिन्दाहरूका हड्डीहरू तिनीहरूका चिहानहरूबाट निकालिनेछन्। अनि तिनीहरूले तिनलाई सूर्य, चन्द्रमा, र आकाशका सारा सेनाको सामुने छरिदिनेछन्, जसलाई तिनीहरूले प्रेम गरेका थिए, जसको तिनीहरूले सेवा गरेका थिए, जसको पछि तिनीहरू हिँडेका थिए, जसलाई तिनीहरूले खोजेका थिए, र जसको तिनीहरूले पूजा गरेका थिए; तिनलाई न बटुलिनेछ, न गाडिनेछ; तिनीहरू पृथ्वीको सतहमाथि मलजस्तै हुनेछन्। अनि यस दुष्ट कुलका बाँकी रहेकाहरू सबैले, जो मैले तिनीहरूलाई धपाएका सबै ठाउँहरूमा बाँकी रहनेछन्, जीवनभन्दा मृत्यु रोज्नेछन्, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। यसबाहेक, तैले तिनीहरूलाई यसो भन्नु: परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: के मानिसहरू लडेपछि फेरि उठ्दैनन्? के कोही फर्केर गएपछि फेरि फर्कदैन? त्यसो भए, यरूशलेमका यी मानिसहरू किन निरन्तरको पश्चगमनद्वारा पछि हटेका छन्? तिनीहरूले छललाई दृढतापूर्वक समातेका छन्, तिनीहरू फर्कन इन्कार गर्छन्। मैले ध्यान दिएँ र सुनेँ, तर तिनीहरूले ठीक कुरा बोलेनन्; कसैले पनि आफ्नो दुष्टताको पश्चात्ताप गरेन, यसो भन्दै, ‘मैले के गरें?’ प्रत्येक जना आफ्नो मार्गतिर फर्कियो, जसरी घोडा युद्धमा वेगले झम्टिन्छ। हो, आकाशको सारसले पनि आफ्नो नियत समय जान्दछे; अनि ढुकुर, सारस र गाँथलीले आफ्नो आउने समय पालन गर्छन्; तर मेरा मानिसहरूले परमप्रभुको न्याय जान्दैनन्। तिमीहरू कसरी भन्छौ, ‘हामी बुद्धिमान् छौँ, र परमप्रभुको व्यवस्था हामीसँग छ?’ हेर, निश्चय नै त्यसलाई व्यर्थ बनाइएको छ; शास्त्रीहरूको कलम व्यर्थ भएको छ। बुद्धिमान् मानिसहरू लज्जित भएका छन्, तिनीहरू भयभीत र पक्राइएका छन्; हेर, तिनीहरूले परमप्रभुको वचन अस्वीकार गरेका छन्; अनि तिनीहरूमा कस्तो बुद्धि छ?” यर्मिया ८:१-९।

पाँचौँ अध्यायमा, यर्मियाले परमप्रभुको न्याय नजान्नेहरूलाई “मूर्ख” भनेर चिनाउँछन्।

यरूशलेमका गल्लीहरूमा यताउता दौड, अब हेर, जान, र त्यसका चौकहरूमा खोज; यदि तिमीहरूले कुनै मानिस भेट्दाउन सक्छौ भने—यदि न्याय पालन गर्ने र सत्य खोज्ने कोही छ भने—म त्यसलाई क्षमा गर्नेछु। यद्यपि तिनीहरू भन्छन्, “परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ”; निश्चय नै तिनीहरू झूटो शपथ खान्छन्। हे परमप्रभु, के तपाईंका आँखाहरू सत्यतर्फ लागेका छैनन् र? तपाईंले तिनीहरूलाई प्रहार गर्नुभयो, तर तिनीहरू शोकाकुल भएनन्; तपाईंले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो, तर तिनीहरूले सुधार ग्रहण गर्न अस्वीकार गरे; तिनीहरूले आफ्ना अनुहार चट्टानभन्दा कठोर बनाए; तिनीहरूले फर्कन अस्वीकार गरे। तब मैले भनेँ, “निश्चय नै यी गरिबहरू हुन्; यी मूर्ख छन्; किनकि तिनीहरूले परमप्रभुको मार्ग, न त आफ्ना परमेश्वरको न्याय नै जानेका छन्।” यर्मिया ५:१-४।

अन्तिम दिनहरूमा लाओडिसियाली एड्भेन्टवादिभित्र, जोहरू दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा मूर्ख कुँवारीहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले “एड्भेन्टवादी जनताको अनुभव” लाई प्रतिनिधित्व गर्ने भनी चिनाउनुभएको छ, तिनीहरू “परमप्रभुको मार्ग, न त आफ्ना परमेश्वरको न्याय नै जान्दछन्।” अर्को अध्यायमा यर्मियाले “मार्ग” भनेको परमप्रभुको “पुराना बाटाहरू” हो भनी पहिचान गराउँछन्, तर ती मूर्ख लाओडिसियाली एड्भेन्टवादीहरू त्यसमा हिँड्ने, वा तुरहीको आवाज सुन्न अस्वीकार गर्छन्। “तुरही” न्यायको प्रतीक हो, जुन कुरा, निस्सन्देह, ती मूर्ख लाओडिसियाली एड्भेन्टवादीहरूले जान्दैनन्।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, बाटाहरूमा उभिएर हेर, र प्राचीन मार्गहरूको बारेमा सोध, कहाँ असल मार्ग छ, र त्यहीँ हिँड; अनि तिमीहरूले आफ्ना प्राणका निम्ति विश्राम पाउनेछौ। तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौँ।” फेरि मैले तिमीहरूमाथि पहेरेदारहरू खडा गरें, यसो भन्दै, “तुरहीको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौँ।” यसकारण, हे राष्ट्रहरू, सुन; र हे सभासमूह, तिनीहरूका बीचमा के छ, सो जान। हे पृथ्वी, सुन: हेर, म यस प्रजामाथि विपत्ति ल्याउनेछु, अर्थात् तिनीहरूका विचारहरूको फल, किनकि तिनीहरूले मेरा वचनहरूमा ध्यान दिएनन्, न त मेरो व्यवस्थामा, तर त्यसलाई अस्वीकार गरे। यर्मिया ६:१६-१९।

“तुरहीको शब्द” सुन्न र “पुराना मार्गहरूमा” “हिँड्न” अस्वीकार गरेको “सभा”माथि ल्याइने “दुष्टता”—जहाँ पछिल्लो वर्षाको “विश्राम” पाइने थियो—चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा त्यस “सभा”ले “उहाँको व्यवस्था” “अस्वीकार” गर्दा घटित हुन्छ।

एलियाहको त्रिगुणीय प्रयोगले कार्यकारी न्यायको समयमा—जुन चाँडै आउन लागेको आइतवार व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ—एक सन्देशवाहक र आन्दोलनको कार्यलाई चिन्हित गर्दछ। एलियाहको त्रिगुणीय प्रयोगसँग निकट सम्बन्धमा वाचाको सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको त्रिगुणीय प्रयोग पनि छ। मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको त्रिगुणीय प्रयोगले अनुसन्धानात्मक न्यायको समयमा एक सन्देशवाहक र आन्दोलनद्वारा सम्पन्न हुने कार्यलाई चिन्हित गर्दछ। मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहक र एलियाह आपसमा निकट सम्बन्ध भएका त्रिगुणीय प्रयोगहरू हुन्; जसरी रोमको त्रिगुणीय प्रयोग बाबेलको पतनको त्रिगुणीय प्रयोगसँग सम्बन्धित छ, तर तिनीहरूमा परमेश्वरको न्यायसँग सम्बन्धित महत्त्वपूर्ण भिन्नताहरू विद्यमान छन्।

एलियाहका तिहरा प्रयोगहरू र करारका दूतका लागि मार्ग तयार गर्ने दूतको तिहरो प्रयोग, परमेश्वरले आफ्ना चुनिएका दूत र दूतको सन्देशसँग संयुक्त हुने आन्दोलनद्वारा सम्पन्न गर्नुहुने न्यायका दुई भिन्न कार्यहरूसँग सम्बन्धित छन्। ती दुई कार्यहरू न्यायका दुई पृथक अवधिहरूसँग सम्बन्धित छन्, यद्यपि प्रतीकहरूका बीचमा केही आच्छादन रहेको छ।

तेस्रो र अन्तिम एलियाहको कार्य आधुनिक बेबिलोनको त्रिगुणात्मक सङ्घको कार्यान्वयनात्मक न्यायसँग सम्बन्धित छ, र बाटो तयार पार्ने सन्देशवाहकको कार्य परमेश्वरका जनहरूको अनुसन्धानात्मक न्याय र शुद्धीकरणसँग सम्बन्धित छ। मलाकी अध्याय ३ को परिचय अध्याय २ को अन्तिम पदद्वारा गरिन्छ।

तिमीहरूले आफ्ना वचनहरूले परमप्रभुलाई थकित तुल्याएका छौ। तैपनि तिमीहरू भन्दछौ, हामीले उहाँलाई के कुरामा थकित तुल्यायौं? जब तिमीहरू भन्दछौ, दुष्ट काम गर्ने हरेक जन परमप्रभुको दृष्टिमा असल छ, र उहाँ तिनीहरूमा प्रसन्न हुनुहुन्छ; अथवा, न्यायका परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ? हेर, म मेरा दूतलाई पठाउनेछु, र उसले मेरो सामुन्ने मार्ग तयार गर्नेछ; अनि तिमीहरूले खोजिरहनुभएको प्रभु अकस्मात् आफ्ना मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू प्रसन्न हुन्छौ: हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिन कसले सहन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को ठहरिन सक्छ? किनकि उहाँ सुनारको आगोजस्तै, र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र परिष्कृत गर्नेझैं बस्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खँदिलो तुल्याउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सक्न्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी प्राचीन दिनहरूमा जस्तै, र अघिल्ला वर्षहरूमा जस्तै, परमप्रभुलाई ग्रहणयोग्य हुनेछ। मलाकी २:१७-३:४।

अन्तिम दिनहरूमा, मलाकीको साक्षीअनुसार, १८८८ को विद्रोहमा टाँसिएर बस्ने लाओदिकीया एडभेन्टवादका कारण परमेश्वर क्लान्त हुनुहुन्छ। १८८८ को विद्रोह कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, र कोरहको विद्रोहको सिद्धान्तगत तर्क यही थियो कि दुष्कर्म गर्नेहरू पनि के परमप्रभुको दृष्टिमा अझै धर्मौ ठहरिन्छन्?

अब लेवीका पुत्र कोहातका पुत्र यिजहारका छोरा कोरह, तथा रूबेनका सन्तान एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम, र पेलेतका छोरा ओनले मानिसहरू साथ लिए; अनि तिनीहरू इस्राएलका सन्तानमध्ये केही जनासित, अर्थात् सभाका दुई सय पचास प्रधानहरू—मण्डलीमा प्रख्यात, नामी पुरुषहरू—मोशाको सामु उठे। अनि तिनीहरू मोशा र हारूनको विरुद्धमा एकसाथ भेला भएर तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले आफू माथि धेरै लिएका छौ; किनकि सारा मण्डली, तिनीहरूमध्ये हरेक जन, पवित्र छन्, र परमप्रभु तिनीहरूको बीचमा हुनुहुन्छ; त्यसो भए परमप्रभुको मण्डलीभन्दा आफूलाई किन माथि उठाउँछौ?” गन्ती १६:१-३।

अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर १९५७ को विद्रोहमा अडिग रहने लाओडिसियाली एडभेन्टवादबाट क्लान्त हुनुभएको छ; त्यो विद्रोह केवल १८८८ को विद्रोहकै प्रकट रूप हो, जसलाई एक आधिकारिक वक्तव्यमा स्थापित गरिएको थियो। *Questions on Doctrine* नामक पुस्तकले १८८८ को विद्रोहलाई संस्थागत रूपमा प्रतिष्ठित गर्‍यो; जुन, १८८८ को सम्मेलनमा सिस्टर ह्याइटलाई उपस्थित रहनैपर्छ, ताकि कोरहको विद्रोहको इतिहासको पुनरावृत्ति अभिलेख

गर्न सकियोस्, भनी निर्देशन दिनुहुने स्वर्गदूतको साक्ष्यअनुसार, कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहको पुनरावृत्ति थियो। त्यस विद्रोहमा, दुई सय पचास जना प्रख्यात पुरुषहरू कोरह, दाथान र अबीरामसँग मिलेर परमेश्वरका प्रतिनिधि मोशाको विरुद्धमा एकत्र भएका थिए।

इजकिएल अध्याय ८ मा सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने पच्चीस जना पुरुषहरूले कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहमा धूप चढाउने दुइ सय पचास जनाको दशांश, अर्थात् दशौं भाग, प्रतिनिधित्व गर्छन्; ती जनाले १८८८ को विद्रोहका अगुवाहरूको प्रतीकात्मक रूप धारण गरेका थिए, जसको सैद्धान्तिक विद्रोह १९५७ मा Questions on Doctrine पुस्तकको प्रकाशनद्वारा औपचारिक बनाइयो।

कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहले परमेश्वरले दिनुभएको “न्याय” —अर्थात् तिनीहरूलाई चालीस वर्षसम्म उजाडस्थानमा भौतारिरहनुपर्ने भनी उच्चारित गर्नुभएको दण्डादेश—अस्वीकार गर्‍यो। लाओदिकेयाई एडभेन्टवादले १८६३ मा लाओदिकेयाको उजाडस्थानमा भौतारिन थाल्यो, जब १८५६ मा प्रस्तुत गरिएको लाओदिकेयाको सन्देश तिनीहरूले अस्वीकार गरे; र त्यसले तिनीहरूको विश्वासको अभावका कारण अझ धेरै वर्षसम्म उजाडस्थानमा भौतारिनुपर्ने न्याय उत्पन्न गर्‍यो। १८८८ को विद्रोहमा पनि, एल्डर जोन्स र वाग्नरद्वारा ल्याइएको लाओदिकेयाको सन्देश स्वीकार गर्न तिनीहरू अझै अनिच्छुक नै थिए।

जसले १८८८ मा विद्रोह गरे, तिनीहरूले केवल एल्डरहरू जोन्स र वाग्नरको आध्यात्मिक अधिकारलाई मात्र अस्वीकार गरेनन्, तर भविष्यवक्त्री एलेन ह्वाइटको अधिकार र पवित्र आत्माको अधिकारलाई पनि अस्वीकार गरे, किनकि तिनीहरूले सम्पूर्ण मण्डली समान रूपले पवित्र छ भन्ने धारणा व्यवहारमा उतारे।

१८६३ मा तिनीहरू बेथेलका झूटो अगमवक्तासँग खान फर्किए, र त्यसो गर्दा अन्ततः तिनीहरूले कोरहको विद्रोहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मुक्तिको परिभाषालाई स्वीकार गरे, अनि पछि त्यस झूटा सिद्धान्तलाई Questions on Doctrine नामक पुस्तकमा औपचारिक रूपमा संस्थापित गरे। त्यो सिद्धान्त “विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिनु” को झूटो परिभाषा हो।

१८६३ को विद्रोह हबकूकका दुई पट्टिकामा प्रतिबिम्बित मिलेरका रत्नहरूको अस्वीकारको आरम्भ थियो। हबकूक अध्याय २ मा, पद १ को “वादविवाद” ले अन्ततः ती उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ, जो ढिला भएको सन्देशप्रतिको आफ्नो असहमतिका कारण प्रकट हुन्छन्।

हेर, जसको आत्मा घमण्डले फुलेको छ, त्यो उहाँभित्र सीधा छैन; तर धर्मो चाहिँ आफ्नै विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ। हबकूक २:४।

हबकूक अध्याय दुईको “विवाद”मा “धर्मो”को “विश्वास” ती पट्टिकाहरूमा स्पष्टसँग लेखिएको “दर्शन”मा आधारित थियो। १८६३ को विद्रोहमा, पट्टिकाहरूमा लेखिएको कुरालाई हटाउने पहिलो कदम तिनीहरूद्वारा पूरा गरियो, जससँग अब “धर्मो”को विश्वास बाँकी रहेको थिएन। १८६३ को विद्रोहले त्यस विद्रोहको पहिलो बीउलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले अन्ततः १९५७ मा विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिने सिद्धान्तको झूटा परिभाषालाई संस्थागत रूपमा स्थापित गर्ने थियो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“प्रभुले आफ्ना महान् कृपामा एल्डरहरू वाग्नर र जोन्सद्वारा आफ्ना प्रजाजनलाई एक अत्यन्त बहुमूल्य सन्देश पठाउनुभयो। यो सन्देश संसारको सामु अझ स्पष्ट रूपले उचालिनुभएका मुक्तिदातालाई, सम्पूर्ण संसारका पापहरूका निम्ति भएको बलिदानलाई, प्रस्तुत गर्नका लागि थियो। यसले जमानतदारमा विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिने कुरा प्रस्तुत गर्‍यो; यसले मानिसहरूलाई ख्रीष्टको धार्मिकता ग्रहण गर्न निमन्त्रणा गर्‍यो, जुन परमेश्वरका सबै आज्ञाहरूको आज्ञापालनमा प्रकट हुन्छ। धेरैले येशूलाई दृष्टिबाट हराइसकेका थिए। तिनीहरूका आँखाहरू उहाँको दिव्य व्यक्तित्वतर्फ, उहाँका गुणहरूतर्फ, र मानव परिवारप्रतिको उहाँको अपरिवर्तनीय प्रेमतर्फ निर्देशित

हुन आवश्यक थियो। सबै शक्ति उहाँका हातमा दिइएको छ, ताकि उहाँले मानिसहरूलाई समृद्ध वरदानहरू बाँड्न सकून्, र असहाय मानवीय कर्तालाई आफ्नै धार्मिकताको अमूल्य वरदान प्रदान गर्न सकून्। यही त्यो सन्देश हो जुन परमेश्वरले संसारलाई दिइनु आज्ञा गर्नुभयो। यही तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जुन ठूलो स्वरका साथ घोषणा गरिनु छ, र जसको साथमा उहाँका आत्माको प्रचुर परिमाणमा खन्याइने कार्य हुनेछ।” टेस्टिमोनीज टु मिनिस्टर्स, ९१।

“यस समयको सत्य, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश, ठूलो स्वरमा घोषणा गरिनुपर्छ, अर्थात् हामी महान् अन्तिम परीक्षाको नजिकिँदै जाँदा बढ्दो शक्तिसहित।” The 1888 Materials, 1710.

“परीक्षाको समय हामीमाथि आइपुगेको छ, किनकि तेस्रो स्वर्गदूतको प्रबल पुकार ख्रीष्टको धार्मिकताको प्रकाशनमा—पाप क्षमा गर्नुहुने मुक्तिदाताको रूपमा—पहिले नै सुरु भइसकेको छ। यही त्यो स्वर्गदूतको ज्योतिको आरम्भ हो, जसको महिमाले सारा पृथ्वीलाई भरिदिनेछ।” Selected Messages, book 1, 362.

“पछिल्ला वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि पर्नु छ। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल आउनु छ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले ज्योतिमय हुनु छ।” Review and Herald, April 21, 1891.